

SEVERNĀ PLZEŇSKO - I. â€“ KOSTEL DUCHĀ V LUKOVĀ

NedĀle, 11 bĀezen 2018

MĀj zatím poslední letošní výlet byl o víkendu na sever od Plzně. PĀvodnĀ jsem uvaĀovala , ĀĀ jej pojmu jako „výlet za Santinim“, protoĀĀ v okrese Plzeň-sever je staveb od Santiniho celkem hojnĀ . NĀ které kláskery jsem uĀ vidĀla v minulosti (Plasy, Mariánská Týnice, Kladruby u StĀbra), jiné památky jsem ještĀ chtĀla dohledat (dvĀr Hubenov, kaple Mladotice,..).

Také jsem se chtĀla podívat, jak pokračují obnovovací práce na poniĀenĀm plasskĀm kláskem. Všechno ale nakonec dopadlo trochu jinak... MĀj výlet byl výletem plným bizarností a paradoxĀ, které byly nĀ kdy pĀekvapivé v dobrĀm slova smyslu, jindy spíš ukazovaly na devastaci a úpadek. PĀmesto má tento kraj mnoho krás, za kterými se vyplatí váĀit sem cestu. V dnešním ĀlĀnku vám pĀedstavím vesniĀku Luková. Je asi 5 km od ManĀtina, a pokud nemáte podrobnou mapu nebo navigaci, hledá se tĀĀko. Dalo by se ĀĀci, ĀĀ v LukovĀ opravdu dávají lišky dobrou noc. Silnice uĀ dĀl nevede. Dominantou malĀ obce s deseti popisnými Āisly a ĀtyĀmi stálym obyvateli je kostel sv. JiĀ. Kostel znaĀnĀ zdevastovaný, jakých jsou u nás stovky. JenĀĀ tento kostel není ledajaký... Je se na nĀj dívat lidé z celĀ republiky (bĀhem mojí návštĀvy tu byli lidé z Prahy) a i ze zahraniĀí. Kostel se dostal na seznam nejdĀsivĀjších míst svĀta. Ale pĀknĀ od poĀátku. První zmínky o obci Luková jsou dle Wikipedie z roku 1115. Kostel samotný pochází z roku 1352. Za husitských válek byl poboĀen a opraven. Na konci 18. století jej postihl niĀivý poĀár. Poslední obnovy se doĀkal v roce 1858. V roce 1968 pĀmi pohĀebním obĀadu spadla Āást stropu. Vy smuteĀní hostĀ prý tehdy vybĀhli pĀed kostel, dokonĀili rozlouĀení se zesnulým a od tĀ doby byl kostel trvale uzavĀer. Kolem kostela byli pohĀbívání sudetští NĀmci a po jejich odsunu nĀhrobky a kĀĀĀĀ chĀtraly. UzavĀením chĀtral objekt celĀ a byl odsouzen prakticky k zániku. BohuĀel, jak bývá v ĀĀch zvykem, nešel nenechavĀm, kteĀ se neštíí krĀst ani v kostele.

ĀĀ v roce 2012 si student ZĀEU Jakub Hadrava vybral lukovský kostel jako tĀma svĀ diplomovĀ práce. Sezval 32 dobrovolníkĀ, pĀikryl je pláštĀnkami, následnĀ bílou tkaninou a pak sedící Āi stojící pĀelil sádrou. Dobrovolníci museli v tomto neobvyklĀm hĀvu pĀĀkat dvacet minut, dokud sádra nezatvrdla. Potom opatrnĀ krunýĀ sundal a vzniklé „duchy“ rozmístit do kostela. V podstatĀ však sochy mají pĀedstavovat NĀmce, kteĀ chodili do kostela, modlili se a vzájemnĀ si byli blízcí.

NĀ které sochy díky pĀidání fosforu do sĀdry svĀtĀkují a vytváĀejí tak v pĀitím zvláštní atmosféru. MnĀ se o kostela dostat nepodaĀilo, ale rozbítenými okny pĀes vnitĀní mĀĀĀ se trochu fotografovát dá a vidĀt interiĀr také. I zavíracím dnem. Jinak provádí v kostele starousedlík, pan Koukl. Zájem je velkĀ, a lidé v kasiĀce pĀispívají na tolik potĀelĀ opravy. Z fotografií je vidĀt, ĀĀ tady zub Āasu hlodal nemilosrdnĀ. DešĀová voda, která se díky špatnému zastĀešení dostala do zdiva, narušila statiku kostela. KotouĀe kostelních hodin jsou zrezivĀlé a vypadají, ĀĀ kaĀdou chvíli odpadnou. PĀknĀ jsou jen malĀ urnovĀ pomníky Āeských obyvatel z novĀjší doby, kterých je tu kolem dvacítky. A samozĀejmĀ novĀ stĀcha. LidĀ sem jezdí hlavnĀ za sochami; mne nemĀnĀ zaujala velkĀ spousta s nĀhrobkĀ, fragmenty nĀ kterých kamenných kĀĀĀ jsou doslova zadupanĀ v zemi. Velmi mne zaujal onen nĀhrodek s obrazem ĀĀeny drĀící se za hlavu. Jako kdyby mlĀky ĀĀkala: „nemohu tĀ spoušti zde uvĀĀit, jak to nĀ dopustit“ … Velkou trpĀlivost museli mít lidé, kteĀ zde peĀlivĀ odkrývali zem, dávali dohromady stĀepy sklenĀných a porcelánovĀch destiĀek se jmĀnem neboĀtka, i ti, kteĀ odhrabávali listí a vystĀhávali náletovĀ dĀeví Klobouk dolĀ pĀed dobrovolníky. Z ĀĀad místních kromĀ pana Koukla asi velkou pomoc Āekat nelze. ĀĀijí tu totiĀĀ je stálí obyvatelĀ a je tu deset Āisel popisných, vĀtší Āást jsou tedy chalupĀmi. LukovĀ nikdy nebyla velkou v Z digitalizovanĀ kroniky obce jsem se mnoho nedozvĀdĀla, je psaná, jak jinak, v nĀmĀinĀ. Dochovala se kronika ĀeskĀ menšinovĀ školy, Āitající jen nĀkolik rokĀ mezi dvĀma svĀtovými válkami, konĀí ve školním roce 1937/38. Škola byla zaloĀĀena na popud správce zdešího velkostatku, který zamĀstnával ĀeskĀ dĀlníky. Statek patĀil pĀvodnĀ rodu LaĀanských. Ze zápisĀ je zĀejmĀ, ĀĀĀ boj o Āeskou školu byl svízelný. ĀĀákĀ minimum, škola Āasto ĀĀádala o sirotky aĀĀ z Prahy, nĀkdy navýšily stav ĀĀákĀ školy koĀující cikĀ dĀti. PĀmesto i v tak sloĀĀitĀ dobĀ dĀti dostávaly o vĀnoĀní besídke látku na šaty, pár obuvi a nĀjakou drobnost VĀtšinou se jednalo o dobrodince z vnitrozemí, kteĀ poslali finanĀní dar k zakoupení dĀrkĀ. Mezi dvĀma svĀovými válkami ve 22 domech ĀĀilo cca 108 obyvatel. KromĀ kostela zde byla fara, hostinec, nĀmeckĀ malotĀdní škola a hospodĀĀská zĀloĀna. DaĀilo se tu ovocnĀství. Tolik z LukovĀ. PĀmi odjezdu si ještĀ fotografuji zastara tabuli pojízdne prodejny, to uĀ se málo vidí, a pohledem na kopec Kozelka a obrovitĀ televizní vysílaĀ. Krašov, opouštím toto místo. Za pár dnĀ další pokračovĀní,vaše MIA